

Predica de la Krefeld

Duminică, 4 decembrie 2016, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Evrei 4:14-16**: *„Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile – pe Isus, Fiul lui Dumnezeu – să rămânem tari în mărturisirea noastră. Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispășit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie”*.

Suntem mulțumitori Domnului că putem veni în acest loc ca să ascultăm Cuvântul Lui. Cum am mai spus, noi nu venim în acest loc ca să auzim cuvintele unui om, ci am venit aici ca să auzim pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL din Cuvântul lui Dumnezeu.

Ieri am dat o mărturie scurtă despre ceea ce a făcut Dumnezeu în Pakistan. N-a fost doar adunarea mare de trei mii de suflete de pe stadion. Azi dimineață a venit fratele Michael și mi-a dat un rezumat al adunării cu frații de acolo. Cincizeci și șapte de predicatori din cadrul mesajului au declarat că începând de acum nu vor mai urma unor răstălmăciri și nu vor mai vesti interpretări, fiind mulțumitori că s-au întors la Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi punctul culminat a fost într-o adunare penticostală unde erau adunați poate șase, șapte sute de oameni, și predicatorul și-a dat declarația lui: „începând de astăzi eu cred mesajul divin, eu cred că William Branham a fost un proroc trimis de Dumnezeu”. Dragi frați și surori, rezultatul a fost vizibil, l-ai putut vedea direct. Când vestești Cuvântul lui Dumnezeu cu convingere, atunci și aceia care ascultă sunt convinși și știu că aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru ei, prin har. Suntem mulțumitori pentru rezultatul puternic din aceste patru zile. Patru zile au fost suficiente pentru ca Dumnezeu să intre în dreptul Său și Cuvântul ceasului, întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru să fie vestit. Scumpul meu frate și traducătorul meu, fratele Taty, mi-a dat un sumar cu ce a

făcut Dumnezeu în Guadalupe, unde din nou patru zile au fost suficiente pentru ca multe suflete, mulți oameni de pe întregul pământ să fie binecuvântați. Acolo au fost conectați și au urmărit adunările oameni din 47 de țări, în 306 localități prin intermediul a 1648 de conexiuni cu nominalizarea țărilor conectate.

Dragi frați și surori, cu siguranță vă puteți închipui ce mulțumire este în inima mea, pentru că eu știu că nu mai am o vârstă de 38 de ani, ci în câteva zile voi avea 83 de ani, dar Cuvântul este purtat pe întregul pământ. Dacă îl vestim aici, dacă îl vestim în Zürich, în Paris, în Guadalupe sau indiferent unde pe fața pământului, toți ne pot urmări și asculta. Atotputernicului Dumnezeu Îi dăm toată cinstea și toată lauda. Adevărat, adevărat, aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru ultima chemare care trebuie să răsună pe întregul pământ. De aceea El a creat această posibilitate ca această chemare cu adevărat să ajungă pe întregul pământ și toți să poată auzi și urmări chemarea. Fie ca credinciosul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații noștri care acum traduc și să le dăruiască cuvintele potrivite. Ei n-au multă vreme să se gândească pentru că următoarea propoziție urmează repede și ei trebuie s-o traducă. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aici se traduce simultan în 12 limbi diferite și pe întregul pământ toți pot urmări vestirea. Noi vă salutăm din acest loc. Aici suntem adunați peste o mie de oameni. Nu doar aici în încăperea principală, ci sunt adunați și jos în sala de mese. Dumnezeu S-a îngrijit ca să avem un loc pe fața pământului unde mesajul adevărat poate fi vestit clar ca cristalul. Și toți aceia care au o ureche, să audă ceea ce are de spus Bisericii Duhul.

Ieri și astăzi m-au copleșit și preocupat două lucruri. Scumpul nostru frate dr. Mbie din Republica Congo m-a sunat și a trimis și un mail cu o fotografie cu peste o mie de oameni adunați. Nu așa de confortabil cum ne adunăm noi aici, ci ei stau pe jos. Sunt întinse pături și sute de oameni se adună și se așează pe acele pături. Și astăzi ei vor asculta această adunare în condiții foarte simple. Ei vin de aproape și de departe, peste o mie de oameni se adună ca să asculte Cuvântul ceasului. Nu este scris că Dumnezeu va trimite o foame după auzirea cuvintelor Lui?

Apoi am fost în legătură cu fratele Jean Claude. Voi știți, el a avut un atac cerebral, nu mai putea vorbi bine și era într-o stare foarte gravă. În această conversație am fost în legătură cu fratele Jean Claude care era în spital. El a putut vorbi cu mine clar: mi-a dorit binecuvântarea lui Dumnezeu și m-a rugat să salut întreaga Biserică din partea lui. Este cu adevărat frumos că Dumnezeu stă de partea Cuvântului Său și îl confirmă de fiecare dată.

Apoi surpriza următoare. Ultima noastră broșură „Biblia cea mai citită carte” are un răsunet puternic peste tot și este comandată din nou în diferite limbi. Ieri am auzit că această broșură este tradusă în limba olandeză și este disponibilă. În această dimineață au venit trei surori din Olanda, ele s-au prezentat și au spus: „Suntem convinse că Dumnezeu are intenții mari în țara noastră”. Dumnezeu este credincios. Cuvântul Domnului trebuie să răsună în toate popoarele și limbile.

Spun acest lucru aici cu smerenie, nu ca să dau sentințe, dar frați din cadrul mesajului, în ultimele luni din ultimul an, în legătură cu alegerile din Statele Unite, au vestit cu glas tare: „A șasea prorocie a fratelui Branham care a fost dată în anul 1933 se va împlini acum și Hillary Clinton va fi aleasă președinte al Statelor Unite”. Aceasta a fost predica lor principală în mijlocul tuturor din cadrul mesajului din tot acest an. Dar ei n-au citit un lucru, că fratele Branham, imediat după aceea a spus, nu că va fi aleasă o doamnă ca președinte, ci „Biserica romano catolică va prelua puterea în țara noastră”. Trebuie citită și această parte; nu să citești doar prima parte și să te oprești la ea. Dar acum ei își vin în fire. Noi credem că timpul este atât de înaintat, astfel ca toți aceia care au căzut în cursa răstălmăcirilor să primească o reorientare înapoi la Cuvânt și să creadă din inimă așa cum zice Scriptura.

Vă rog simțiți-vă bine în mijlocul nostru și fiți binecuvântați în Numele Domnului. Voi știți, când se traduce ca în anii '70...Cineva mi-a spus: „frate Frank, în anii '70-'80 predicai puternic, dar acum...”. Nu, nu, nu! Cuvântul este puternic și astăzi. Și traducătorii au nevoie de un anumit timp ca să poată da mai departe ceea ce a fost spus.

În cuvântul de introducere am citit din Evrei 4, și eu de fiecare dată citesc ceea ce este scris înainte și ceea ce este scris după aceea. În

Evrei 4 începând de la vers. 11 este scris: „*Să ne grăbim, dar, să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare*”.

Aici avem un cuvânt cheie: necredința legată cu neascultarea. Cine nu crede, nu poate fi ascultător. Doar acela care crede Cuvântul poate fi ascultător de Cuvânt. Aici ne este spus și suntem avertizați să nu cădem în aceeași pildă de neascultare. Vă rog să pricepem pentru totdeauna: neascultarea este ca păcatul vrăjitoriei; ajungi într-un blestem, într-o osândă din care nu mai poți ieși. Credeți așa cum spune Scriptura și atunci voi veți vedea brațul Domnului ridicat. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, fiecare făgăduință a lui Dumnezeu este vrednică de crezare. Poporul Israel a lăsat în urma lui o pildă prin care noi suntem avertizați; din pricina necredinței și neascultării lor mulți n-au ajuns ținta de a intra în țara făgăduită lor. Ce le-a ajutat puternica ieșire afară, traversarea Mării Roșii cu picioarele ca pe uscat, cu marea făcută ziduri, unul în stânga și altul în dreapta lor? Dar apoi, apoi, neascultarea lor. Este scris în 1 Cor. 10 și mi-a mers la inimă atunci când fratele Borg a citit Evrei 4 de la v. 14. Evrei 4:11: „...*pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de necredință și neascultare*”. Ci noi să ajungem la țintă.

Dragi frați și surori, eu I-am spus Domnului: „eu doresc să vestesc Cuvântul Tău în așa fel ca toți să-l poată crede” și noi împreună să ajungem la țintă. Aici avem un exemplu, o pildă de neascultare prin care suntem avertizați. Fie ca Dumnezeu să ne dăruiască har ca să putem vedea ceea ce aduce credința cu sine, adică intrarea în țara făgăduită. Așa cum Dumnezeu a spus: „*Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, va fi al vostru*” (Deut. 11:24).

Apoi citim Evrei 4:12: „*Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, are un efect...*”. Cuvântul lui Dumnezeu are efecte puternice în viețile noastre, în noi care îl credem din toată inima. Și așa cum este scris mai departe: „...*este mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde...*”. A pătruns prin tine? A pătruns prin noi? „...*până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva*”. Astfel ca să fim străpunși de Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi, așa cum este scris: „*judecă simțirile și gândurile inimii*”. Apoi urmează vers. 14: „*Astfel, fiindcă*

avem un Mare Preot însemnat... ”. Sângele este încă pe scaunul harului. Și despre aceasta s-a dat o învățătură greșită că: „Mielul a părăsit tronul harului, a luat cartea și a deschis pecețile”. Sângele rămâne pe scaunul harului până când noi vom vedea ceea ce am crezut. Acum v-o citesc din Ap. 12, că gloata biruitoare a biruit prin sângele Mielului; ca s-o spun la viitor: „va birui”.

Ap. 12:10-11: *„Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: «Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui; pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noaptea îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos”. Acum vine: „Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor și nu și-au iubit viața chiar până la moarte»”. Este cu adevărat minunat că sângele noului legământ rămâne până la desăvârșirea Bisericii noului legământ, până când ea va fi luată în slavă.*

În ceea ce privește mesajul doresc să citesc două, trei versete din Luca 1 ca să vedem ce scop a avut Dumnezeu și ce a făcut El atunci prin slujba lui Ioan Botezătorul și ceea ce se petrece acum prin ultima slujbă, prin har. Citim din Luca 1 de la vers. 16. Mai înainte este scris despre Ioan Botezătorul că el a fost umplut cu Duh Sfânt începând de la nașterea lui. Apoi în vers. 16 este scris: *„El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul Dumnezeu lor”*. Avea să-i scoată din tot ceea ce se petrecea atunci. Erau religioși, țineau sabatele, aduceau jertfe, cântau Psalmii, dar tot ceea ce făceau ei se întâmpla pe lângă Dumnezeu; ei n-au recunoscut ziua cercetării lui Dumnezeu prin har. Dar apoi a venit bărbatul trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu, ca să gătească Domnului un popor bine pregătit. Ioan avea să întoarcă pe mulți oameni care erau în religii, mai ales pe cei de religie iudaică care erau afundați în toate obiceiurile, avea să-i smulgă din mâna tuturor cărturarilor și să-i aducă înapoi la Domnul Dumnezeu lor. Ce este astăzi? Astăzi se întâmplă exact același lucru. Domnul Dumnezeu vrea să-i conducă pe ai Lui înapoi la Cuvânt, pe toți din toate popoarele, limbile și națiunile, din toate denomițiile, confesiuni și biserici. Acesta este sensul și motivul mesajului divin.

Lc. 1:16: „*El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul Dumnezeu lor*”.

Și astăzi inimile fiilor și fiicelor lui Dumnezeu sunt întoarse la Domnul Dumnezeu nostru. Îndepărtați-vă și plecați de la toate răstălmăcirile și întoarceți-vă la Cuvântul lui Dumnezeu original.

Lc. 1:17: „*Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El*”.

Ați citit voi în Mal. 4:6: „*El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor..*”? A doua parte din Mal. 4:6: „*va întoarce inima copiilor spre părinții lor*” nu este amintită în Luca 1:17, pentru că prin slujba lui Ioan Botezătorul inimile părinților vechi testamentari au fost întoarse spre credința copiilor nou testamentari, la copiii noului legământ. Dar în timpul nostru, inima copiilor lui Dumnezeu este întoarsă înapoi la credința părinților, la Cuvântul original al lui Dumnezeu.

Dragi frați și surori, dacă ați ști, când stau în birou cât sunt de copleșit când citesc Sfânta Scriptură, Vechiul și Noul Testament, și apoi văd cum sunt plasate și rediate lucrurile și cum totul este călăuzit și condus de Duhul Sfânt. Și noi putem spune că în timpul nostru Duhul Adevărului ne călăuzește în tot Adevărul. Domnul nostru a exprimat-o clar: „*veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face liberi*” (Ioan 8:32). Nu solul, nu mesagerul vă va face liberi, ci mesajul (Cuvântul). Dragi frați și surori, de aceea de fiecare dată am accentuat: un adevărat bărbat al lui Dumnezeu nu-i aduce pe ascultători în legătură cu el, ci îi aduce într-o legătură cu Dumnezeu, ca să audă cuvintele lui Dumnezeu, să le creadă și să se dedice lui Dumnezeu. Așa cum este scris aici: „*și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El*” (Lc. 1:17).

Dragi frați și surori, gloata va fi atât de mare încât nu se va putea număra, așa i-a făgăduit și spus Dumnezeu lui Avraam: „*«Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri.» Și i-a zis: «Așa va fi sămânța ta și anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării, care, de mult ce este, nu se poate număra»*”. Acum pe pământ suntem

un mic grup aici, o sută aici, o sută dincolo, două, trei mii în alt loc. Dar atunci când se vor arăta înaintea tronului cei răscumpești din Vechiul și Noul Testament, din cei șase mii de ani, atunci această gloată va cânta cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu și cântarea Mielului.

Haideți să citim pe scurt ce se va întâmpla când Domnul nostru Se va întoarce. Mai întâi se întâmplă ceea ce este scris în Ap. 4, unde este scris că cele patru făpturi vii sunt arătate înaintea tronului și cei douăzeci și patru de bătrâni cântă în alăutele lor și Îi aduc cinste Domnului Dumnezeu, că El a chemat afară pe poporul Său din toate popoarele și din toate limbile.

Citim apoi din Ap. 5:9: „Și cântau o cântare nouă și ziceau: *«Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost junghiat, și ai răscumpeșt pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam»*”.

Răscumpeștii vor cânta cântarea celor douăzeci și patru de bătrâni, cu arfe și în sunete de muzică, înaintea tronului lui Dumnezeu. După aceea gloata care nu se putea număra Îi va mulțumi.

În Ap. 5:10 este scris: „*Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ!*”.

Dragi frați și surori, ce mare privilegiu! Mai întâi să ai parte de răpire, să intri în odaia de nuntă, să ai parte și să te bucuri la Cina de nuntă. Apoi după nuntă să cobori cu Împăratul împărăților și împreună cu El să conduci și să stăpânești o mie de ani pe pământ. Aceasta este făgăduința din Ap. 3 care este valabilă pentru Biserica din Laodiceea: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit....*” (Ap. 3:21). Ce înaltă chemare, ce înaltă însărcinare ne-a dăruit Dumnezeu, ca să împărățim și să stăpânim împreună cu El, Împăratul împărăților.

Apoi ne întoarcem la Ap. 14:3: „*Cântau o cântare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrânilor. Și nimeni nu putea să învețe cântarea, afară de cei o sută patruzeci și patru de mii care fuseseră răscumpești de pe pământ*”. Citim și vers. 2: „*Și am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic; și glasul pe care l-am*

auzit era ca al celor ce cântă cu alăuta, și cântau din alăutele lor". Aici sunt arătați cei douăzeci și patru de bătrâni, apoi întreaga gloată răscumpărată prin sânge cântă cu alăutele spre cinstea Domnului cântarea de laudă a Dumnezeului nostru.

Dragi frați și surori, dacă ne gândim la aceasta: noi, niște oameni sărmani, nenorociți, batjocoriți, nebăgați în seamă, dar prin harul lui Dumnezeu, primiți de Dumnezeu, suntem hotărâți pentru cea mai înaltă destinație pe care Dumnezeu a putut-o avea! Nu doar că vom avea parte de prima înviere și vom avea parte de nunta Mielului. Cum am amintit adineauri, noi vom cânta înaintea tronului și înaintea mării de cristal. În acel timp cei o sută patruzeci și patru de mii din cele douăsprezece seminții ale Israelului vor fi pecetluiți și vor sta pe Muntele Sionului; iar noi cei răscumpărați vom cânta în cer și cei o sută patruzeci și patru de mii sunt singurii de pe pământ care vor auzi cântarea și vor cânta împreună cu noi pentru că Dumnezeu Își desăvârșește Biserica Lui și apoi Își desăvârșește lucrarea Lui cu Israelul. Suntem cu adevărat mulțumitori că totul este scris în Sfânta Scriptură.

În Ap. 15:2-3 avem încă o dată confirmarea: „*Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruatorii fiarei, ai icoanei ei, și ai numărului numelui ei...*”. Dragi frați și surori, vreți voi să fiți prezenți acolo? Dorim noi cu toții să fim prezenți acolo?

Astăzi nu trebuie să intrăm în tema referitoare la ce zice Scriptura despre fiară. Voi toți știți că fiara înseamnă putere. Prorocul Daniel a văzut patru fiare, a văzut patru împărății mondiale care au urmat una după cealaltă, a văzut împărăția babiloniană, împărăția medo-persană, împărăția greacă sub Alexandru cel Mare și apoi a văzut împărăția romană care a început în anul 63 î.Hr. Iar dacă noi luăm împreună Vechiul și Noul Testament atunci noi știm ceea ce este spus prin cuvântul „fiară” – ultima putere politică mondială care va fi pe fața pământului. Apoi este scris că Biserica decăzută, curva, va călări pe această fiară pe care o va cârmui cu hățurile din mâinile ei. Va avea loc o lucrare politico-religioasă. Dar Biserica nou testamentară este simbolizată și arătată în Ap. 12 printr-o femeie învăluită în soare, cu

luna sub picioare, și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap, care este învățătura celor doisprezece apostoli. Așa cum este din punct de vedere natural, sămânța este pusă în femeie și ea naște, așa Dumnezeu Și-a pus sămânța Lui în Biserică, și toți aceia care primesc sămânța Cuvântului lui Dumnezeu sunt născuți din nou la o nădejde vie prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre morți. Domnul Dumnezeu a folosit pilde în Vechiul și Noul Testament.

Așadar în Ap. 15 este arătată gloata biruitoare care cântă. S-o mai citim încă o dată din Ap. 15:3: „*Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Și ziceau: «Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor!»*”. Aceasta este cântarea biruitorilor. Cine dorește să citească cântarea de biruință a lui Moise, este scrisă în Deut. 23 în exact 43 de versete. Moise a cântat cântarea de biruință după ce Domnul Dumnezeu a făcut lucruri mari în poporul Său. Aici noi deja îi vedem pe sfinți, pe credincioșii din Vechiul și Noul Testament care cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. De ce citim noi astfel de versete biblice? Ca să vedem ce chemare înaltă ne-a dăruit Dumnezeu atotputernic în acest timp, prin har, să auzim ceea ce are El de spus Bisericii.

Permiteți-mi să vă spun și aceasta clar și deslușit. Domnul are o gloată răscumpărată prin sânge. Nu niște neprihăniți prin neprihănirea proprie, ci neprihăniți prin credința în Isus Hristos, neprihăniți pe baza sângelui vărsat al noului legământ. Noi toți care am înțeles că în timpul nostru Dumnezeu a trimis pe prorocul Său, știm că aceasta trebuie spus în fiecare adunare pe întregul pământ: că noi trăim în ultima perioadă de timp înaintea răpirii și că tot ceea ce a spus Domnul Dumnezeu mai dinainte în Cuvântul Său se petrece în timpul nostru. Cu adevărat să ne putem ridica capetele pentru că noi știm, nu doar credem, știm că izbăvirea trupurilor noastre se apropie și că ultima chemare răsună pe întregul pământ și nimeni nu mai are timp să stea pe gânduri, ci să creadă. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi, acesta este ultimul mesaj pe care Dumnezeu ni l-a dat. În zilele Reformei a fost suficient să dai mai departe prin vestire și să vorbești despre har,

despre neprihănire. În următoarea trezire era suficient să vorbești despre sfințire. Cine citește exact ceea ce s-a întâmplat în secolele trecute până la mișcarea menonită știe că chiar și partea exterioară a fost ținută. Cămașa femeilor trebuia să fie lungă, închisă la gât, fără decolteu. Ei au pus mare preț pe decența în îmbrăcăminte, și în mod deosebit în partea exterioară, surorile să aibă părul și îmbrăcămintea exact așa cum este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Sub John Wesley a avut loc o sfințire interioară, a fost accentuată alegerea și să ai o viață dedicată lui Dumnezeu. În toate trezirile Dumnezeu a călăuzit în așa fel ca ceva deosebit să fie accentuat.

Poate am dreptul să amintesc aceasta. Cine cunoaște istoria Bisericii acela știe că n-a fost vorba doar de cele 95 de teze ținute pe poarta bisericii din Wittenberg. Ci și faptul că a existat un Huldrych Zwingli în Elveția care a făcut ordine în toate bisericile. Toți idoli au fost scoși afară din biserici și astfel în întreaga Biserică s-a făcut curățenie și mănăstirea a fost desființată. În această direcție Dumnezeu l-a putut folosi pe acest bărbat într-un mod mai puternic decât pe Martin Luther. Dar fiecare și-a făcut partea lui, pentru ca Cuvântul să ajungă pe sfeșnic și să fie trăit. Astfel noi am ajuns acum în ultima perioadă de timp a ultimei Biserici. Cu adevărat este harul Dumnezeului nostru și noi toți dorim să fim pregătiți atunci când Domnul Se va reîntoarce.

Și acest lucru trebuie repetat în fiecare predică, Mat. 25:10: „*cei ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă*”. Cum am citit înainte, în noi să nu fie găsită nicio pildă de necredință, ci credința și ascultarea să fie împreună lucrătoare și cu adevărat să putem spune: „nicio voie proprie, ci doar Tu singur să ai calea Ta cu noi. Voia Ta să se întâmple precum în cer așa și pe pământ”.

Ieri am citit în Filipeni, iar azi permiteți-mi să citesc din Coloseni 2. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este minunat. Lăudat și cinstit să fie Numele Domnului nostru. Citim din Col. 2:2: „*pentru ca să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniți în dragoste și să capete toate bogățiile plinătății de pricepere, ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos*”. Ce adâncime este în acest Cuvânt exprimat! Uniți în dragoste. Frați și surori, aceasta este atât de importantă! Într-o

bună zi totul se va termina, toate darurile, dar dragostea va rămânea. Pavel a scris în 1 Cor. 13: „*Chiar dacă aş cunoaşte toate tainele şi toată ştiinţa; chiar dacă aş avea toată credinţa şi n-aş avea dragoste, nu sunt nimic*”. Apoi în Rom. 5:5 este scris: „*dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat*”. Cine citeşte scrisorile lui Ioan, de la primul la ultimul capitol, va observa că dragostea este tema principală a ucenicului iubit de Isus: dragostea lui Dumnezeu, dragostea lui Dumnezeu. O cântare germană spune: „O, dragostea lui Dumnezeu atât de plină şi liberă, din vechime, şi de fiecare dată este nouă”. Dacă în această dragoste noi suntem în legătură cu Dumnezeu atunci avem dragoste faţă de fiecare Cuvânt al Său. N-a spus Domnul nostru cărturarilor: „*Cercetaţi Scripturile, pentru că socotiţi că în ele aveţi viaţa veşnică. Dar nu vreţi să veniţi la Mine ca să aveţi viaţa!*”? (Ioan 5:39-40). Noi nu doar cercetăm Scripturile, ci şi venim la Domnul ca El să ne descopere Scripturile ca să avem intrare la toate cuvintele Sale.

Şi acest lucru îl putem spune de fiecare dată. Prin slujba fratelui Branham care a vestit adevăratul Cuvânt, Duhul Sfânt ne-a descoperit fiecare Cuvânt care a fost vestit. Cuvântul scris a devenit un Cuvânt viu care ne-a fost descoperit. Domnul spune şi vorbeşte prin Cuvântul Său cu noi toţi. Astăzi El chiar spune: „*Veniţi la Mine, toţi cei trudiţi şi împovăraţi, şi Eu vă voi da odihnă sufletelor voastre*” (Mat. 11:28). Vreau să vă învierez, vreau să vă dau pace sufletelor voastre.

Fraţi şi surori, noi dorim ca fiecare să fie mişcat pentru ca păcătoşii care au nevoie de iertare să ştie că Domnul este prezent aici. Despre El este scris: „*El îţi iartă toate fărădelegile tale, El îţi vindecă toate bolile tale; El îţi izbăveşte viaţa din groapă, El te încununează cu bunătate şi îndurare*” (Ps. 103:3-4). Noi vestim întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu: salvarea, eliberarea, vindecarea, întregul plan de mântuire, aşa cum a fost descoperit în Cuvântul lui Dumnezeu.

Pentru legătură să citim încă o dată Col. 2:2-3: „*pentru ca să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniţi în dragoste...*”. Şi inima ta să fie astăzi îmbărbătată. Prinde din nou curaj în mijlocul tuturor încercărilor tale, cu toate problemele tale, în tot ceea ce se petrece în jurul tău. Primeşte din nou curaj, îmbărbătează-te. „*pentru ca să li se*

îmbărbăteze inimile, să fie uniți în dragoste („după ce s-au unit în dragoste” – lb. germ.) și să capete toate bogățiile plinătății de pricepere...”. Nu o înțelegere pe jumătate, ci plinătatea înțelegerii, până la cunoașterea tainei lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei”. Aici avem locul cheie pentru a vedea și înțelege exact ceea ce este scris și încadrat biblic în Ap. 10:7.

Aici în Col. 2:2-3 este scris: *„ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos, („această taină a lui Dumnezeu este Hristos” – lb. germ), în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei („cunoștinței” – lb. germ.)”.*

În total sunt 40 de pilde în care Domnul nostru a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu și tot ce este în legătură cu aceasta. Și Pavel a vorbit despre o taină: *„Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați”* (1 Cor. 15:51). Taină, taină, taină. Dar în Col. 2:2 este vorba despre taina lui Dumnezeu, la singular, este vorba despre taina lui Dumnezeu, la singular. Eu sunt mulțumitor pentru ceea ce este scris în vers. 2-3: *„Această taină a lui Dumnezeu este Hristos, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei”.*

Cu aceasta mergem la Ap. 10 și citim în duh de rugăciune ceea ce este scris aici. Să citim cu respect față de Cuvântul lui Dumnezeu. Ap. 10:7: *„ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi, prorocilor”.* Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru. După ce taina lui Dumnezeu, în Hristos, ajunge la încheiere atunci iudeii, în duh de îndurare, pocăință și rugăciune „își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns”, vor plânge, se vor tângui și vor spune: „Doamne, ai milă de noi! Îndurare!”. În Cuvântul lui Dumnezeu este încadrat și rânduit totul.

Când fratele Branham a vorbit despre Ap. 10:7 de fiecare dată în cele 55 de ori el a folosit pluralul, adică „tainele”. Doar atunci când a citit locurile paralele el a citit „taină”. Dar când el se referea la acest verset 7, de fiecare dată el vorbea de „tainele”. Cât de minunat! Prin slujba fratelui Branham n-a fost descoperită doar marea taină a lui Dumnezeu care este Hristos, ci toate tainele care au fost ascunse în

întregul Cuvânt al lui Dumnezeu, începând cu taina din Grădina Eden. Cine dintre noi ar fi știut ceea ce s-a petrecut în Grădina Eden? Niciunul dintre noi. Eu n-aș fi știut nimic, noi toți n-am fi aflat nimic. Dar apoi bărbatul lui Dumnezeu a stat în față și a spus: „Îngerul Domnului, care stătea în cameră înaintea mea, mi-a descoperit că înainte de amiază Eva s-a împreunat cu Șarpele, iar după amiază s-a împreunat cu Adam”. Cu adevărat el a putut da mărturie exactă în toate detaliile despre cum a decurs totul în Grădina Eden, cum Eva a fost amăgită. Cine a știut aceste amănunte? Niciun predicator, niciun evanghelist, nimeni de pe fața pământului n-a știut-o. Dar Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham ca să descopere toate tainele care au fost ascunse în Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea s-a referit el la acest verset minunat.

Dacă vreți s-o citiți, în Ex. 4:23 Domnul a spus: „*Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească*”. Apoi mergem la Osea 11:1: „*am chemat pe fiul Meu din Egipt*”. Mergem mai departe la Mat. 2:15: „*Am chemat pe Fiul Meu din Egipt*”. Vedem cum în aceste locuri sunt două trăiri diferite, dar în care au putut fi folosite aceleași cuvinte. Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru.

Cum am spus mai înainte, în proroci este făgăduit că El va întoarce inimile părinților la credința copiilor nou testamentari, iar credința copiilor la credința părinților apostoli. Ioan Botezătorul a știut cu exactitate că prima parte „întoarcerea inimilor părinților la credința copiilor” se referea la slujba lui, iar fratele Branham a știut foarte exact că partea a doua „întoarcerea inimilor copiilor la credința părinților” se referea la slujba lui în legătură cu mesajul pe care trebuia să-l aducă. Pentru ca inimile, nu capetele, nu multele idei, ci inimile să fie întoarse. Prin propovăduirea Cuvântului credința este sădită în inimi pentru ca Domnului să-I fie gătit un popor bine pregătit.

Voi știți, fratele Branham a văzut Mireasa care era compusă din femei din diferite națiuni îmbrăcate în costume naționale. Una din ele arăta ca și cum ar fi din Suedia, una din Elveția, o alta din Germania. El a văzut îmbrăcămintea lor care arăta că ele vin din anumite țări și a văzut cum Mireasa este chemată afară. Apoi el a văzut cum Mireasa a ieșit din cadență și el a strigat: „Întoarceți-vă înapoi la Cuvânt!

Întoarceți-vă înapoi în cadență!” Apoi a văzut cum Mireasa din toate țările, care ieșise din cadență, s-a întors înapoi în cadență.

Dragi frați și surori, acest lucru se întâmplă în timpul nostru. Noi nu judecăm, ci o spunem cu o mare durere. Sunt direcții diferite care au apărut, dar chiar la sfârșit Mireasa desăvârșită va fi unită cu Mirele, în toate popoarele, limbile și națiunile. Și țările care sunt puțin mai izolate și ele să fie incluse în ceea ce face Dumnezeu acum pentru că noi am ajuns în ultima parte din ultima perioadă de timp. Haideți să mai citim un cuvânt din 2 Cor. 5, scris de bărbatul lui Dumnezeu care a fost folosit de Domnul în mod puternic.

Citim 2 Cor. 5:14: „*Căci dragostea lui Hristos ne strânge* („Dragostea lui Hristos ne constrânge” – lb. germ. trad. Elberfelder și lb. engleză King James)”; *fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit*”.

Dragi frați și surori, Pavel a putut spune: „*Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește viața Lui în mine*” (Gal. 2:20). Aici în 2 Cor. 5:14 este vorba despre dragostea lui Hristos care a fost descoperită pe crucea Golgotei. Dragostea lui Hristos ne constrânge. Nu sentința ne constrânge, ci „*dragostea lui Hristos ne constrânge; fiindcă socotim și suntem călăuziți de convingerea că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit. Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei*” (2 Cor. 5:14-15). Aceasta este Evanghelia care ne pătrunde în inimă.

Cu adevărat întrebarea care ne stă în față este: pentru cine trăiesc eu? Din punct de vedere pământesc, noi trăim pe pământ, copiii trebuie să meargă la școală, tinerii să învețe o meserie, toți trebuie să-și împlinească îndatoririle, sarcinile pământești. Dar indiferent unde ne aflăm, dacă suntem maturi, tineri sau în vârstă, noi purtăm în inimile noastre ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu. Rămânem echilibrați, muncim, mergem la școală și nu suntem pricină de poticnire pentru nimeni. Și dacă suntem întrebați sau dacă tinerii sunt întrebați și ei cu siguranță pot da un răspuns potrivit. Încă trăim pe pământ și trebuie să facem tot ceea ce trebuie făcut pe pământ și este nevoie pentru viață. Dar în

inimile noastre suntem într-o legătură cu Dumnezeu. Fie la muncă, în meserie, la școală, indiferent unde suntem și trăim noi rămânem în legătură cu Domnul.

Citim încă o dată 2 Cor. 5:15: „*Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei*”.

Să luăm acest cuvânt la inimă și să spunem liniștit: „Iubite Domn, permite ca începând de astăzi să nu mai trăiesc pentru mine, ci pentru Tine”, așa cum este scris aici: „*pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei*”. El ne-a salvat viața din moarte, din nenorocire, ne-a adus de pe calea largă pe calea îngustă. Avem dreptul să intrăm pe poarta strâmtă, și prin credința în Isus Hristos și jertfa isprăvită, putem accepta și primi ceea ce ne-a fost dăruit.

Apoi citim din 2 Cor. 6:7-10: „*prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armele de lovire și de apărare pe care le dă neprihănirea; în slavă și în ocară, în vorbire de rău și în vorbire de bine. Suntem priviți ca niște înșelători, măcar că spunem adevărul; ca niște necunoscuți, măcar că suntem bine cunoscuți; ca unii care murim, și iată că trăim; ca niște pedepsiți, măcar că nu suntem omorâți; ca niște întristați, și totdeauna suntem veseli; ca niște săraci, și totuși îmbogățim pe mulți; ca neavând nimic, și totuși stăpânind toate lucrurile*”. Aleluia!

Tot ceea ce este pe pământ rămâne în urmă. Și milionarul lasă totul în urma lui. Dar noi am primit de la Dumnezeu tot ceea ce este necesar pentru veșnicie.

Dragi frați și surori, să cuprindem despre ce este vorba astăzi. Ultima chemare, ultimul mesaj va chema poporul lui Dumnezeu afară din toate popoarele, din toate limbile și națiunile, și cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Domnul nostru spune: „*Oile Mele ascultă glasul Meu*” (Ioan 10:27). Noi credem din tot sufletul tot ceea ce ne-a descoperit Dumnezeu prin mesajul Cuvântului. Acum la încheiere o spunem, Dumnezeu nu poate începe absolut nimic cu necredința și cu neascultarea. Credința aparține ascultării și ascultarea aparține credinței. De aceea în marea trimitere este scris:

„Cine va crede și se va boteza va fi mântuit” (Mar. 16:16). Noi vestim tot ceea ce ne-a descoperit Dumnezeu din Cuvânt, și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă Cuvântul Domnului. Nu este doar litera scrisă, ci peste tot unde citim este un Cuvânt viu, un Cuvânt sfânt al Dumnezeului nostru care ne-a fost descoperit. El ne vorbește nouă, iar noi credem din toată inima așa cum zice Scriptura.

Eu personal cred că toți aceia care acum, cu o inimă sinceră, aud și cred Cuvântul lui Dumnezeu, ei cred că făgăduința biblică s-a împlinit în timpul nostru și anume că Domnul l-a trimis pe robul și prorocul Său ca să reazeze totul în starea corectă cum a fost la început, restituirea deplină a tuturor lucrurilor care au fost la început. Așa va fi și trebuie să fie pentru că Domnul a spus-o așa. Haidem să rezistăm prin credință, să perseverăm în credință. Deoarece pentru tot ceea ce face Dumnezeu trebuie să se îplinească (să fie) vremea potrivită.

Vă spun și acest lucru: când ultimul dintre națiuni va fi chemat afară atunci va interveni ultima lucrare a lui Dumnezeu în mod supranatural care își va găsi împlinirea, desăvârșirea în răpire. Nu vă îngrijați de aceasta. Și acest lucru fratele Branham l-a spus simplu: „Când va sosi timpul și Biserica va fi chemată împreună, atunci poate vor mai fi patru săptămâni până când totul se va împlini”. Și acest lucru l-a spus fratele Branham. Noi nu știm cât timp va dura aceasta, dar noi știm un lucru: că noi vom avea parte de răpire când El va reveni. Știm că așa cum prin slujba lui Ioan Botezătorul a fost pregătit un popor ca să-L întâmpine pe Domnul tot așa acum Domnului Îi este pregătit un popor separat. Așa cum a spus Domnul prin apostolul Pavel: „*Despărțiți-vă de ei; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fi și fiice*” (2 Cor. 6:17-18).

Iubiți frați și surori, prin har, noi putem să trăim ultima perioadă a timpului de har și să purtăm ultimul mesaj până la marginile pământului. Astăzi, Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți din Australia, din Noua Zeelandă, de unde începe ziua până acolo unde apune soarele. Fie ca Dumnezeu să-Și binecuvânteze gloata răscumpărată prin sânge, aleșii dinaintea întemeierii lumii din toate popoarele, limbile și națiunile și să-Și aducă lucrarea la încheiere în zilele noastre. Atotputernicul Dumnezeu Îi dăm toată cinstea. El care Și-a desăvârșit

lucrarea de creație El Își va desăvârși lucrarea de răscumpărare. Va fi desăvârșit. Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. Îl iubiți voi? Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți. Amin.

Ne ridicăm în picioare, le rugăm pe surori să vină să cânte o cântare și apoi împreună Îi vom mulțumi Domnului și vom face chemarea pentru ca toți aceia care vor să-și dedice viața Domnului s-o facă din toată inima și să spună: „Facă-Se voia Ta”. În mod deosebit ne gândim la toți tinerii care sunt supuși diferitelor ispite ca ei să găsească drumul înapoi la Domnul și toți să fie binecuvântați, prin har. Lăudat și cinstit să fie Domnul. Sunteți voi mulțumitori pentru Cuvânt? Amin.

Toți care încă nu și-au dedicat pe deplin viața Domnului vă rog veniți în față. Ne vom ruga împreună cu voi, vom crede împreună cu voi. Dedicăți-vă viețile Domnului. Și noi care ne-am dedicat viețile dorim să ne rededicăm viața, pentru că așa cum am citit, noi să nu mai trăim pentru noi înșine, ci pentru El care a murit pentru noi. În timp ce cântăm cântarea, îi rugăm pe aceia care doresc să se boteze să vină în față.

Frați și surori, cu siguranță toți am fi venit în față ca să ne rededicăm viețile Domnului, ca în rugăciune să ne punem la inimă toate cuvintele Lui pe care le-am auzit în acest sfârșit de săptămână, să le credem și în ascultare să le împlinim. Fie ca prin auzirea Cuvântului vestit în aceste două adunări să iasă rod pentru veșnicie, pentru ca vestirea noastră să se fi meritat, pentru ca chemarea afară, pregătirea, restituirea, totul să fie readus înapoi în starea originală reasezată. Și în dragostea lui Dumnezeu, în credință și ascultare să putem fi împreună. Ce privilegiu că încă ne putem aduna în libertate, ce privilegiu să poți veni din întreaga Europă și de pe întregul pământ! Ce întâietate că întreaga lume poate urmări și trăi același lucru pe care îl trăim noi aici! Fie ca toți să fie binecuvântați, toți care sunt aleși pentru viața veșnică și sunt parte din Mireasa Mielului. Cu adevărat să credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și în ascultare să-l împlinim. Așa cum a spus Domnul nostru: „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt*”

care iese din gura lui Dumnezeu”. Iar noi cu smerenie mărturisim că credem fiecare Cuvânt, fiecare Cuvânt, așa cum este scris.

Sunt suflete care doresc să se boteze? Unul, doi, trei. Cine dorește să-și dedice viața lui Domnului? Toate mâinile ridicate. De aceea am și venit.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Cuvântul Tău nu se întoarce niciodată gol înapoi, ci de fiecare dată își atinge scopul pentru care a fost trimis. Acum Ți-i aducem pe toți cei ce sunt pierduți, Te rugăm dăruiește-le salvarea. Noi putem vesti iertarea, harul și mântuirea și le putem trăi în mod personal. Îți mulțumim pentru sângele noului legământ, Îți mulțumim că curcubeul legământului este deasupra tronului și s-a arătat. Noi suntem poporul legământului. Fiecare Cuvânt pe care Tu l-ai făgăduit și l-ai dat este «Da» și «Amin». După aceea Tu Te vei coborî învăluit într-un curcubeu. Tu care stai pe tron Te vei coborî ca să Te descoperi poporului Tău Israel.

Iubite Domn, Tu ești același ieri, azi și în veci. Nu există niciun alt dumnezeu în afară de Tine. Doar Tu singur ești Domnul Dumnezeu, și doar Ție Ți se cuvine toată cinstea. Iubite Domn, Ți-i dedicăm pe toți care au venit în față și pe toți care, prin credință, privesc spre Tine. Iubite Domn, Te rog ca niciunul să nu plece din acest loc fără a fi binecuvântat. Iubite Domn, ridică-Ți fața Ta peste noi toți și dăruiește-ne pacea și binecuvântarea Ta în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.